

[Arbejds- og Socialministeren.]

efter henviser Ikke-Forsørgere i Alderen 25—50 Aar, som bor i Byer eller bymæssigt bebyggede Kommuner. Det maa her erindres, at de bedst egnede Arbejdsobjekter ofte vil findes i Landkommunerne, hvor Arbejdsløsheden vejer mindre tungt, end i de større Bykommuner, der ofte vil savne Mulighed for at iværksætte egnede Arbejder.

Jeg nævnte før, at Arbejdere, som blev henvist til disse Arbejder, hvor Arbejdstiden jo har været nedsat, hidtil er blevet aflønnet efter almindelig gældende Overenskomst. Erfaringerne har imidlertid vist, at der er opnaaet meget varierende Fortjenester for de forskellige Arbejder; men selv inden for samme Arbejde har Fortjenesten ligget forskelligt, f. Eks. ved Vejarbejder, hvor de, der har været beskæftigede ved Jordarbejdet, har kunnet opnaa en større Ugeløn end de, der har været sat til at udføre Belægningsarbejdet eller Materiale-fremstillingen. Ja, selv inden for forskellige Arter af samme Arbejde har det vist sig, at den opnaaede Fortjeneste kunde variere, ved Jordarbejder f. Eks., fordi Jordbundens forskelligartede Beskaffenhed kunde bevirke, at Arbejdet gik mere eller mindre let fra Haanden, uden at der har kunnet lægges den enkelte Arbejder det mindste til Last. Man maa anse dette for mindre heldigt, idet det vil kunne føre til det urimelige Resultat, at den dygtige Arbejder, som maaske endda kan have større Forsørgerpligter end den mindre dygtige, derved kan risikere at opnaa en mindre Arbejdsfortjeneste. Man maa i denne Forbindelse stadig huske paa, at de henviste er *pligtige* at efterkomme Henvisningen. Hertil kommer yderligere, at de Lønninger, som hidtil er opnaaet ved Arbejder, der udføres af henviste arbejdsløse, i visse Tilfælde kan have ligget noget for højt, naar man tager i Betragtning, at disse Arbejder netop maa anses for at være en Art Særforanstaltninger, der skal danne et naturligt Overgangsled til ordinært Arbejde. Det bør derfor tilstræbes, at der ikke ved disse Arbejder kan opnaas højere Fortjeneste end ved almindeligt Arbejde.

Under Hensyn hertil har man ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag inden for Regeringen overvejet, hvorledes man bedst afhjælper denne Ulempe. Det blev under disse Forhandlinger stærkt fremhævet, at man paa den ene Side burde sikre de henviste Arbejdere en vis ensartet Mindsteløn, men at man paa den anden Side maatte erindre, at disse Arbejder er af ekstraordinær Karakter, som Staten med store økonomiske Ofre sætter i Gang, og at det derfor ikke

er urimeligt, at Lønnen bliver noget mindre end ved ordinært Arbejde. Herved vil man fastholde det Hovedsynspunkt, som ogsaa har ligget til Grund for hidtidig Lovgivning paa dette Omraade, at de henviste Arbejdere fortsat selv bør være interesserede i at overgaa til Arbejde paa det frie Arbejdsmarked.

Man er blevet staaende ved det Forslag, der indeholdes i § 4, Stk. 2, hvorefter Arbejdstiden i Almindelighed sættes til 40 Timer ugentlig, men saaledes, at Arbejdstid, der gaar tabt paa Grund af en Arbejderen utilregnelig Aarsag, Regnvej, Helligdage el. lign., skal søges oparbejdet derved, at der inden for samme eller de paafølgende Lønningsuger kan arbejdes i indtil 8 Timer daglig. Dette er for saa vidt kun en Lovfæstelse af den Praksis, der har udviklet sig under den nugældende Lov.

Med Hensyn til Lønnen fastsættes det, at den pr. Uge udgør 52 Kr. i Storkøbenhavn, 48 Kr. i Købstæderne og 44 Kr. i Landkommunerne. Man har imidlertid bibeholdt det under den nugældende Lov opstillede Krav om, at Arbejdet i det Omfang, det er teknisk og økonomisk forsvarligt, skal udføres i Akkord, og Akkordlønnen fastsættes i nærværende Forslag saaledes, at den ved normal Arbejdspræstation kan paaregnes at ville give en Indtægt paa henholdsvis 60 Kr., 55 Kr. og 50 Kr. for 40 Timers Arbejde. Herved har man villet sikre, at de henviste Arbejdere opnaar en vis ugentlig Indtægt, i hvilken Forbindelse Bestemmelsen om, at Ugelønnen vil være at nedsætte med $\frac{1}{40}$ for hver Time, der arbejdes i Akkord, maa ses.

For paa den anden Side at tage skyldigt Hensyn til eventuelle Stigninger i de almindelige Lønninger har man endvidere foreslaaet, at de her fastsatte Lønninger, saafremt der efter Lovens Ikrafttræden generelt fastsættes Dyrtidstillæg for almindeligt forekommende Arbejder i Storkøbenhavn, Købstæderne og Landkommunerne, forhøjes tilsvarende. Yderligere er det foreslaaet, at der kan ydes et Tillæg til Lønnen paa indtil 25 Øre pr. Time for særlig betroet eller specielt Arbejde, samt at der efter Arbejdsministerens Bestemmelse kan ydes et tilsvarende Tillæg pr. Time, saafremt Forsørgere fra Storkøbenhavn eller Købstæderne henvises til Arbejde inden for en lavere Løngruppe. Endelig kan Arbejdsministeren i særlige Tilfælde godkende Afvigelser fra de fastsatte Løn- og Arbejdsbetingelser.

Jeg har dvælet saa udførligt ved denne Bestemmelse, fordi det er den, der har haft